

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/139/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120209333
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120209333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: H. H., X.. X.X.XXXX, V. L. Z. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpeného JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, so sídlom 089 01 Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 846,83 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 846,83 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 7.8.2020 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 846,83 eur a náhrady trov konania, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že „v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 9C/128/2014 o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9C/128/2014, zo dňa 6.9.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť v ods. I. dňa 18.9.2018 a v ods. II. dňa 4.10.2018.

Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Keďže je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, boli tým splnené zákonné podmienky pre primerané finančné zadostučinenie, ktoré požaduje vo výške 846,83 eura, pričom nárok ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 846,83 eura.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 2.9.2020 namietal voči nároku čo do základu aj čo do výšky s tým, že žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadostučinenie., žalobcovi finančné zadostučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie., žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia, žalobcovi nevznikla., žalobca ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil.

Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie vydané v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9C/128/2014., a tento má podľa neho dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalovaný považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu prípadne priznanie náhrady finančného zadostučinenia za neprimerané a duplicitu nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a v tej istej výške aj primeraného finančného zadostučinenia za šikanózne. Vzniesol aj námietku premlčania tohto nároku s tým, že počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemajetkovú ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka (OZ) viazaný

na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv (per analogiam k zásahu do práva na ochranu spotrebiteľa) (Uznesenie NS SR zo dňa 17. februára 2011, sp. zn. 5 Cdo 2565/2009). V zmysle ustanovenia § 106 OZ subjektívna lehota začína plynúť okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V danom prípade musel mať žalobca vedomosti o týchto skutočnostiach už v čase podania žaloby, pričom pôvodná žaloba bola podaná dňa 06.06.2014. Namietal aj to, že domáhanie sa žalobcu primeraného finančného zadosťučinenia, nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti, nebolo by vhodné ho priznať a nebolo náležitým spôsobom odôvodnené.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to: spis tunajšieho súdu sp.zn 9C/128/2014 a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.6.2014 sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k zmluve číslo 804600046, nachádzajúca sa v bode 12, veta druhá v znení: „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 846,87 eur (po pripustení zmeny žaloby podľa § 142 ods.1 C.s.p., keďže pôvodne sa žalovala suma 620 eur).

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 8.9.2016 č.k. 9C/128/2014-88 bolo o jeho žalobe rozhodnuté tak, že žaloba v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia bola zamietnutá pre vznesenú námietku premlčania a v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bolo žalobe vyhovené., avšak na odvolanie žalobcu uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co/2/2017-119 odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom výroku I., ktorým súd žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol a v rozsahu zrušenia sa vec vrátila súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie., a následne na to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 6.9.2018 č.k. 9C/128/2014-137 bol žalovaný zaviazaný, aby žalobcovi zaplatil sumu 846,83 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

7. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 846,83 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/128/2014.

8. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 9C/128/2014 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva., pričom sa žalovaný dopustil množstva závažných porušení spotrebiteľského práva., súd cituje bod 13 z Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. januára 2018 sp. zn. 20Co/2/2017: „ Žalovaným požadovaná odplata takmer 90 % (z toho úroky vo výške 30%) je úplne drastická a v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná. Takéto úroky mali viesť súd k správne vedeniu procesu a adekvátnemu právne posúdeniu skutku. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody považuje úverovú zmluvu najmenej v časti o úrokoch za neprijateľnú (§ 53 ods. 1 OZ) odporujúcu dobrým mravom, a preto podľa § 39 OZ za absolútne neplatnú a práva na vydanie úrokov z dôvodu bezdôvodného obohatenia za existujúce“.

10. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa

a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

11. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

12. Ohľadom vznesenej námietky premlčania súd poukazuje v spotrebiteľských sporoch na to, že použitie ustanovenia § 106 OZ pre nároky finančného zadosťučinenia nie je možné v tomto prípade aplikovať a to ani analogicky., takýto výklad je neprijateľný a bol by sankciou pre spotrebiteľa, ktorý bol konaním dodávateľa vážne poškodený a ktorý sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Spotrebiteľ sa dozvedel o tom, že boli porušené jeho spotrebiteľské práva právoplatnosťou rozhodnutia, ktoré mu priznalo oba nároky pôvodne žalované, a táto nastala 18.9.2018, preto všeobecná trojročná lehota v zmysle § 101 OZ v čase podania tejto žaloby ešte neuplynula a námietka premlčania nie je dôvodná.

13. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

14. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky okolnosti prejednávaneho prípadu a prihliadol aj k tomu, že pokiaľ by sa žalobca nebol aktívne domáhal ochrany svojich práv pred súdom, nikdy by mu žalovaný nevydal bezdôvodné obohatenie, o ktoré sa na jeho úkor obohatil a na ktorú sumu nemal zákonný nárok, preto je dôvodná aj výška zadosťučinenia rovnajúca sa výške tohto obohatenia.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Súd ustalauje, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neuplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).